

Sygn. akt V KO 48/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

SSN Andrzej Stępka

w sprawie **R. S.**

skazanego z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej,

na posiedzeniu w dniu 14 września 2016 r.

zażalenia wnioskodawcy,

na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 2016 r., sygn. akt V KO 48/16,

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności

na podstawie art. 437§ 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 maja 2014 r., sygn. akt XVI K (...), Sąd Okręgowy w P. uznał oskarżonego R. S. za winnego popełnienia czynu z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to wymierzył karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby oraz grzywnę w wymiarze 80 stawek dziennych po 40 zł każda.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 21 stycznia 2015 r., sygn. akt II AKa (...), zaskarżony wyrok zmienił w ten sposób, że przyjął, iż przypisanego mu czynu oskarżony R. S.

dopuszczył się w okresie od 28 maja 2008 r. do 16 października 2008 r., a w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

W dniu 17 lipca 2015 r. do Sądu Okręgowego w P. wpłynęło pismo R. S. , w którym wniósł on o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sąd Apelacyjny w (...) z dnia 21 stycznia 2015 roku.

Ustanowiony skazanemu z urzędu obrońca, pismem z dnia 8 września 2015 r. poinformował, że nie stwierdził podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania (V KO 45/15). W związku z tym, Przewodniczący Wydziału V Izby Karnej Sądu Najwyższego na podstawie art. 120 § 1 k.p.k. wezwał skazanego do usunięcia w terminie 7 dni braku formalnego przez złożenie wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego przez obrońcę z wyboru. Wobec nieuzupełnienia tego braku, Przewodniczący Wydziału, zarządzeniem z dnia 23 listopada 2015 r., utrzymanym w mocy postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2016 r., odmówił przyjęcia osobistego wniosku R. S. o wznowienie postępowania.

W dniu 5 maja 2016 r. do Sądu Okręgowego w P. wpłynął kolejny wniosek R.S. o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sąd Apelacyjny w (...) z dnia 21 stycznia 2015 r.

Postanowieniem z dnia 7 lipca 2016 r., sygn. akt V KO 48/16, Sąd Najwyższy na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

Zażalenie na to postanowienie wniósł skazany R. S. , który ponownie zakwestionował opinię o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania z dnia 5 września 2015 r. złożoną do akt sprawy o sygn. V KO 45/15 przez adw. J. P., a także wskazał, że wydany w jego sprawie wyrok jest nieprawidłowy.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie skazanego R. S. nie jest zasadne.

Przede wszystkim zauważyć należy, że skarżący nie podniósł w zasadzie żadnych argumentów przeciwko zaskarżonemu orzeczeniu, skupiając się jedynie na wyeksponowaniu twierdzeń o swojej niewinności i kontestując stanowisko

wyznaczonego mu obrońcy z urzędu o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania.

W tej sytuacji stwierdzić należy, że dla potrzeb postępowania wznowieniowego skazanemu został wyznaczony obrońca, który sporządził opinię o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania. To z kolei oznacza, że Sąd Najwyższy nie tylko nie miał podstaw do kwestionowania tego rodzaju stanowiska obrońcy, ale i do wyznaczenia innego, kolejnego pełnomocnika dla potrzeb tego postępowania. W obecnym postępowaniu – zainicjowanym wnioskiem skazanego z dnia 5 maja 2016 r. – R. S. przytoczył te same argumenty, co podnoszone uprzednio i wniósł o wyznaczenie kolejnego obrońcy z urzędu.

Do takiej sytuacji odwołuje się zaś art. 545 § 3 k.p.k., w którego treści określono, że sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. To zaś spowodowało, że Sąd Najwyższy w zaskarżonym postanowieniu trafnie przyjął, iż złożony w tych warunkach przez R. S. kolejny wniosek o wznowienie postępowania jest oczywiście bezzasadny.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.